Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-144 d.d. 21 mei 2013
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. J.Th. de Wit, leden en mevrouw mr. F. Faes, secretaris)

Samenvattting

Consument A en Consument B houden bij de bank diverse rekeningen aan. X B.V. heeft ten laste van Consument A beslag laten leggen onder de bank. De bank heeft de rekeningen van Consument A in het beslag betrokken. Ten aanzien van Consument A oordeelt de Commissie dat de bank mocht afgaan op de inhoud van het beslagexploot. Ten aanzien van de door de bank gedane afdracht, is naar het oordeel van de Commissie geen sprake van een wanprestatie dan wel een onrechtmatige daad aan de zijde van de bank.
Aangeslotene heeft abusievelijk ook de rekeningen van Consument B in het beslag betrokken. Ten aanzien van Consument B heeft de bank erkend ten onrechte diens rekeningen onder het beslag te hebben laten vallen. De Commissie is echter van oordeel dat Consument B de gestelde schade als gevolg hiervan niet heeft aangetoond. De vorderingen van beide Consumenten worden derhalve afgewezen.

Consument A,

Consument B,

hierna gezamenlijk ook te noemen: Consumenten;

tegen

de naamloze vennootschap ABM AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consumenten, ontvangen op 3 mei 2012 en de aanvulling daarop, ontvangen op 20 november 2012;
- de verweerschriften van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.

De partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 5 april 2013 en zijn aldaar verschenen.
Partijen hebben er ter zitting mee ingestemd dat de vorderingen van Consument A en Consument B in één bindend advies zullen worden behandeld.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Consumenten houden bij Aangeslotene diverse (betaal)rekeningen aan.

3.2. Uit hoofde van een tweetal vonnissen van de Rechtbank Amsterdam in een procedure tussen Consument A en X B.V. is bij deurwaardersexploot van 25 augustus 2011 ten laste van Consument A executoriaal derdenbeslag onder Aangeslotene gelegd.

3.3. Na ontvangst van het exploot heeft Aangeslotene de volgende rekeningen van Consument A in het beslag betrokken:

	Saldo op moment beslaglegging
Rekening-courant	-/- € 36.696,36
Internetspaarrekening	€ 82,76
Spaarrekening	€ 0,-
Rekening-courant (dollarrekening)	$ 2.602,29
Effectendepot	€ 556.548,17

3.4. Daarnaast heeft Aangeslotene (abusievelijk) enkele rekeningen van Consument B, waaronder een effectenrekening, in het in alinea 3.2 genoemde beslag betrokken. Het beslag op de rekeningen van Consument B is op 5 september 2011 opgeheven en Aangeslotene heeft de eerder door haar in rekening gebrachte kosten met betrekking tot de uitvoering van het beslag aan Consument B vergoed.

3.5. Op 28 september 2011 heeft Aangeslotene van de deurwaarder een verzoek tot afdracht ontvangen van een bedrag van € 5.371,78. Aangeslotene heeft het genoemde bedrag ten laste laten komen van de (negatieve) rekening-courant van Consument A, waarbij het positieve saldo op de internetspaarrekening is verrekend. Op 30 september 2011 heeft er afdracht plaatsgevonden en is het beslag ten laste van Consument A opgeheven.

3.6. Op het moment van beslaglegging stort Aangeslotene de op de beslagen rekening(en) aanwezige creditgelden op een beslagrekening en worden de effecten geblokkeerd. Door de beslaglegging kunnen geen effecten (meer) worden verkocht, maar wel worden aangekocht.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument A vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van:

a) € 5.371,78, zijnde het aan de deurwaarder afgedragen bedrag, alsmede vergoeding van de daarmee verder opgelopen debetrente op de rekening-courant;

b) $ 13.436,-, zijnde de geleden schade als gevolg van het niet kunnen uitvoeren van enkele effectentransacties tijdens de beslagperiode;
c) door Consument geleden immateriële schade als gevolg van de gedragingen van Aangeslotene; en
d) de kosten van deze procedure.

Aan deze vordering legt Consument A ten grondslag dat Aangeslotene onzorgvuldig jegens haar heeft gehandeld. In het kader hiervan voert Consument A in essentie het volgende aan:
- Aangeslotene had de juistheid van het beslagexploot moeten controleren; en
- Gezien het negatief saldo van de rekening-courant, had Aangeslotene het aan de deurwaarder af te dragen bedrag niet ten laste van die rekening mogen laten komen. De negatieve rekening-courant was namelijk niet voor beslag vatbaar.

4.2. Consument B vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot vergoeding van de door hem geleden schade, welke hij begroot op $ 1.260,-, zijnde de geleden schade als gevolg van het niet kunnen uitvoeren van enkele effectentransacties gedurende de beslagperiode. Voorts vordert hij vergoeding van door hem geleden immateriële schade en de kosten van deze procedure.
Aan deze vordering legt Consument B ten grondslag dat Aangeslotene onzorgvuldig jegens hem heeft gehandeld door zijn rekeningen ten onrechte in het ten laste van Consument A gelegde beslag te betrekken.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

Vordering van Consument A

5.1. Ten aanzien van de vordering van Consument A, oordeelt de Commissie als volgt.

5.2. Consument stelt zich – kort gezegd – allereerst op het standpunt dat Aangeslotene had moeten controleren of het beslagexploot juist was en of dat correspondeerde met de inhoud van de aan het beslag ten grondslag liggende vonnissen.

5.3. De Commissie stelt vast dat het voor de effectuering van het derdenbeslag door Aangeslotene niet van belang is of de opdracht voor dit derdenbeslag door de beslaglegger, X B.V., al dan niet terecht was en of de inhoud van het beslagexploot overeenkwam met het vonnis, waaruit de bevoegdheid tot het leggen van (executoriaal) beslag volgde. Een derde-beslagene (Aangeslotene) dient het derdenbeslag volgens de wet te effectueren. Hij hoeft derhalve niet te onderzoeken of hetgeen in het beslagexploot vermeld staat, overeenkomt met het onderliggende vonnis. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht van Consument A ongegrond.

5.4. Ook stelt Consument zich op het standpunt dat Aangeslotene het aan de deurwaarder afgedragen bedrag niet ten laste van de rekening-courant had mogen laten komen, aangezien de rekening-courant op het moment van beslaglegging een negatief saldo vertoonde.

5.5. Vaststaat dat Aangeslotene op 28 september 2011 een afdrachtsverzoek van de deurwaarder heeft ontvangen voor een bedrag van € 5.371,78. Vaststaat voorts dat

de rekening-courant op het moment van beslaglegging een negatief saldo vertoonde. Tevens staat vast dat de spaarrekening, de effectenrekening en de dollarrekening op dat moment een positief saldo vertoonden. Niet bestreden is dat de rekening-courant nog onbenutte kredietruimte had.

5.6. Aangeslotene heeft zich op het standpunt gesteld dat zij aan het afdrachtsverzoek van de deurwaarder ad € 5.371,78 diende te voldoen en dat zij heeft gekozen voor het debiteren van de rekening-courant met dit bedrag, omdat het verkopen van effecten of dollars van de dollarrekening kosten voor Consument A mee zou brengen.

5.7. Gezien het feit dat Aangeslotene het in het afdrachtsverzoek vermelde bedrag kon voldoen uit hetgeen Aangeslotene voor Consument A onder zich hield, diende Aangeslotene naar het oordeel van de Commissie aan het afdrachtsverzoek van de deurwaarder te voldoen. Op het moment van beslaglegging had de rekening-courant een negatief saldo, hetgeen naar het oordeel van de Commissie tot gevolg heeft dat de rekening-courant en de onbenutte kredietruimte niet onder het beslag konden vallen. Zie ook HR 29 oktober 2004, *NJ* 2006, 203. Dit betekent strikt genomen dat Aangeslotene het afgedragen bedrag niet ten laste van de rekening-courant had kunnen laten komen.

5.8. Aangeslotene heeft het af te dragen bedrag ten laste van de kredietruimte en niet ten laste van de effectenrekening en/of de dollarrekening laten komen. Zoals door Aangeslotene gesteld en door Consument A onvoldoende betwist, zou het verkopen van effecten of dollars kosten meebrengen. Daarnaast is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat Consument daadwerkelijk schade heeft geleden door de handelwijze van Aangeslotene.

5.9. De Commissie acht de omschreven handelswijze van Aangeslotene onder de gegeven omstandigheden niet onbegrijpelijk. Weliswaar heeft Aangeslotene de kredietruimte onder het beslag laten vallen en vanuit deze kredietruimte het af te dragen bedrag voldaan, maar het was waarschijnlijk nadeliger geweest voor Consument A om het af te dragen bedrag ten laste van de effectenrekening en/of de dollarrekening te laten komen. Het is dus maar zeer de vraag of het aanspreken van de effecten- en/of dollarrekening een daadwerkelijk alternatief was. Alle omstandigheden in overweging nemende, is de Commissie van oordeel dat Aangeslotene aldus handelend zich niet schuldig heeft gemaakt aan wanprestatie dan wel onrechtmatige daad, nu Aangeslotene het belang van Consument A voorop heeft gesteld, waarbij Aangeslotene de verschillende mogelijkheden heeft gewogen en heeft gekozen voor de optie die naar haar mening voor Consument A het minst bezwaarlijk was. Hierbij neemt de Commissie in aanmerking dat Consument A of de heer Fuks (gemachtigde) niet openstonden voor overleg over de verschillende opties, hetgeen door de heer Fuks (gemachtigde) ter zitting is herhaald. Nu de Commissie van oordeel is dat Aangeslotene niet tekort is geschoten of onrechtmatig jegens Consument A heeft gehandeld, kan Consument A geen aanspraak maken op enige vergoeding en kan de door Consument in dat kader gevorderde schade onbesproken blijven.

5.10. De ter zitting naar voren gebrachte stelling van Consument A dat de diverse rekeningen van Consument A alsmede de effecten bezwaard waren, hetgeen door Aangeslotene ter zitting uitdrukkelijk is betwist, legt de Commissie naast zich neer nu

niet is gebleken dat Aangeslotene ten tijde van de beslaglegging op de hoogte was en/of kon zijn van de gestelde bezwaring.

5.11. Met betrekking tot de door Consument A gevorderde vergoeding van de door hem gemaakte kosten voor deze procedure, overweegt de Commissie het volgende. Nu de vorderingen van Consument A worden afgewezen , acht de Commissie geen termen aanwezig om Aangeslotene te veroordelen in de door Consument A gemaakte kosten in het kader van deze procedure. Dit betekent dat ook dit onderdeel dient te worden afgewezen.

5.12. Op grond van het voorgaande komt de Commissie tot de conclusie dat de klacht van Consument A in hoofdzaak ongegrond is en dat de vordering moet worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

Vordering van Consument B

5.13. Ten aanzien van de vordering van Consument B oordeelt de Commissie als volgt.

5.14. Vaststaat dat op grond van het beslagexploot het derdenbeslag alleen ten laste van Consument A had mogen worden gelegd. Tevens staat vast dat de rekeningen van Consument B abusievelijk ook in het beslag zijn betrokken.

5.15. Aangeslotene heeft erkend dat zij ten onrechte de rekeningen van Consument B heeft betrokken bij het beslag en heeft op 5 september 2011 de geblokkeerde bedragen vrij gegeven, en de eerder door Aangeslotene gedebiteerde kosten net betrekking tot uitvoering van het beslag gecrediteerd. De Commissie is met partijen van oordeel dat de rekeningen van Consument B niet onder het op 25 augustus 2011 gelegde derdenbeslag konden vallen. Een gelegd beslag kan immers alleen geldend worden gemaakt tegen degene die in het beslagexploot wordt vermeld.

5.16. Consument B stelt dat hij gedurende de beslagperiode bepaalde effecten wilde verkopen en vordert vergoeding van schade die hij heeft geleden doordat dat niet mogelijk was.

5.17. De Commissie is van oordeel dat Consument B onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld ten aanzien van deze stelling. Zo blijkt uit het dossier geenszins dat Consument B aan de heer Fuks (gemachtigde) de opdracht heeft gegeven om bepaalde effecten te verkopen. Ook is niet gebleken dat enige verkooporder aan Aangeslotene is doorgegeven. De stelling is derhalve onvoldoende onderbouwd om tot gehele of gedeeltelijke toewijzing van de vordering te kunnen leiden.

5.18. Wat betreft de thans aanvullend door Consument B van Aangeslotene gevorderde vergoeding van door hem gestelde, maar niet becijferde, immateriële schade, waarvoor Aangeslotene volgens hem aansprakelijk is, oordeelt de Commissie als volgt. Volgens artikel 6:106 Burgerlijk Wetboek heeft de benadeelde slechts in enkele met name genoemde gevallen aanspraak op vergoeding van nadeel dat niet in vermogensschade bestaat. De door Consument B gestelde immateriële schade valt daar niet onder. Dit leidt ertoe dat de Commissie deze vordering van Consument afwijst.

5.19. Met betrekking tot de door Consument B gevorderde vergoeding van door hem gemaakte kosten voor deze procedure, overweegt de Commissie het volgende. Nu

de vordering van Consument B moet worden afgewezen, acht de Commissie geen termen aanwezig om Aangeslotene te veroordelen in de door Consument B gemaakte kosten in het kader van deze procedure. Dit betekent dat ook dit onderdeel dient te worden afgewezen.

5.20. Op grond van het voorgaande komt de Commissie tot de conclusie dat de klacht van Consument B ongegrond is en dat de vordering moet worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vorderingen van Consument A en Consument B worden afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.